

ring af de miljømæssige konsekvenser af planen eller programmet, inden denne/dette godkendes eller vedtages endeligt.

Loven omfatter planer og programmer som ifølge lovgivningen skal tilvejebringes af en offentlig myndighed. Begge betingelser skal være opfyldt, for at planen eller programmet er omfattet af lovens bestemmelser. Det vil sige, at planen eller programmet både skal have hjemmel i lovgivningen og tilvejebringes af en offentlig myndighed, evt. med baggrund i administrative bestemmelser (bekendtgørelser, cirkulærer mv.).

Miljøministeren får i lovforslaget hjemmel til at bestemme, at også planer og programmer, der i medfør af lovgivningen tilvejebringes af selskaber m.v. (juridiske personer) skal være omfattet af loven, når disse udfører myndighedsfunktioner.

Planer og programmer er ikke yderligere defineret i direktivet. Ordene er ikke synonyme, men dækker begge en bred vifte af dokumenttyper, som til dels er overlappende - som eksempler kan nævnes region-, kommune-, og lokalplaner, handlingsplaner, indsatsplaner, udbygningsplaner, regionalprogrammer, strategier, bindende retningslinier osv. Det er således indholdets karakter af en plan eller program, der typisk fastlægger rammer for fremtidig anlægstilladelser til projekter, og ikke benævnelsen af dokumentet, der er afgørende for, om det er omfattet af lovens bestemmelser.

For den offentlige høring af plan- eller programforslaget og miljørapporten fastlægger direktivet alene, at der skal være "en passende frist" til at udtale sig. Lovforslaget indeholder en minimumsfrist på 8 uger, dog således, at der ikke sker ændringer i de høringsfrister, der allerede findes i anden lovgivning.

Der bør i videst muligt omfang søges opnået en samlet fælles procedure for en samtidig tilvejebringelse af planen eller programmet og den tilhørende miljøvurdering. I det omfang allerede eksisterende eller kommende regler opfylder lovens indholdsmæssige og proceduremæssige krav, omfattes disse planer og programmer ikke nødvendigvis af lovens bestemmelser.

Loven bygger på et bredt miljøbegreb, der svarer til det, der benyttes i lov om planlægning og VVM-systemet. Miljøbegrebet indeholder således forhold som den biologiske mangefold, befolkningen, menneskers sundhed, fauna, flora, jordbund, vand, luft, klimatiske faktorer, materielle goder, landskab, kulturarv, herunder kirker og deres omgivelser samt arkitektonisk og arkæologisk arv.

Loven er udformet således, at det brede miljøbegreb finder anvendelse, uanset om den lovgivning, hvorefter planen eller programmet udarbejdes, rummer et snævrere eller intet miljøbegreb.

4. Forholdet til anden lovgivning

En række love og bestemmelser omfatter allerede procedurer for tilvejebringelse af planer og programmer. Lovens bestemmelser berører som udgangspunkt alle eksisterende procedurer for tilvejebringelse af planer og programmer. Kommunernes spildevandsplaner er et eksempel på en plantype, der ved at fastlægge placeringen eller udformningen af rensesanlæg vil blive omfattet.

Lokalplaner vil normalt kun omfatte et mindre område og vil derfor kun blive omfattet af reglerne om miljøvurdering, hvis planens gennemførelse må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt. Ved afgørelsen af om en plan eller et program må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt, skal der tages hensyn til en række nærmere fastlagte kriterier, ligesom berørte myndigheder skal høres. Denne høring vil i de fleste tilfælde have et omfang svarende til den høring, kommunerne i dag foretager af amterne forud for afgørelser i landzonesager efter reglerne i planloven.

Loven er indrettet således, at hvis lovforslagets indholdsmæssige og proceduremæssige krav kan opfyldes i forbindelse med plan- eller programprocedurer i henhold til anden lovgivning, så kan myndigheden anvende reglerne om miljøvurdering m.v. i denne anden lovgivning, og i så fald vil lovforslagets regler ikke få selvstændig betydning.

Der er især to forhold, der i den forbindelse bør fremhæves.

Det ene er lovens brede miljøbegreb, som indebærer, at miljøvurderingen skal omfatte emner som den biologiske mangfoldighed, befolkningen, menneskers sundhed, fauna, flora, jordbund, vand, luft, klimatiske faktorer, materielle goder, landskab, kulturarv, herunder kirkeanlæg samt arkitektonisk og arkæologisk arv. Loven er udformet således, at det brede miljøbegreb finder anvendelse, uanset om den lovgivning hvorefter planen eller programmet udarbejdes, rummer et snævrere eller intet miljøbegreb.

Det andet er bestræbelsen på at undgå dobbeltarbejde. Dobbeltarbejde kan opstå, hvor der opereres med hierarkier af planer - eksempelvis region-, kommune- og lokalplaner - og hvor detaljeringens niveauet og omfanget af miljøvurderingen bør afstemmes efter de respektive planniveaues præcision og indhold.

Loven indeholder bestemmelser om overvågning af de miljøpåvirkninger, der opstår som følge af planens